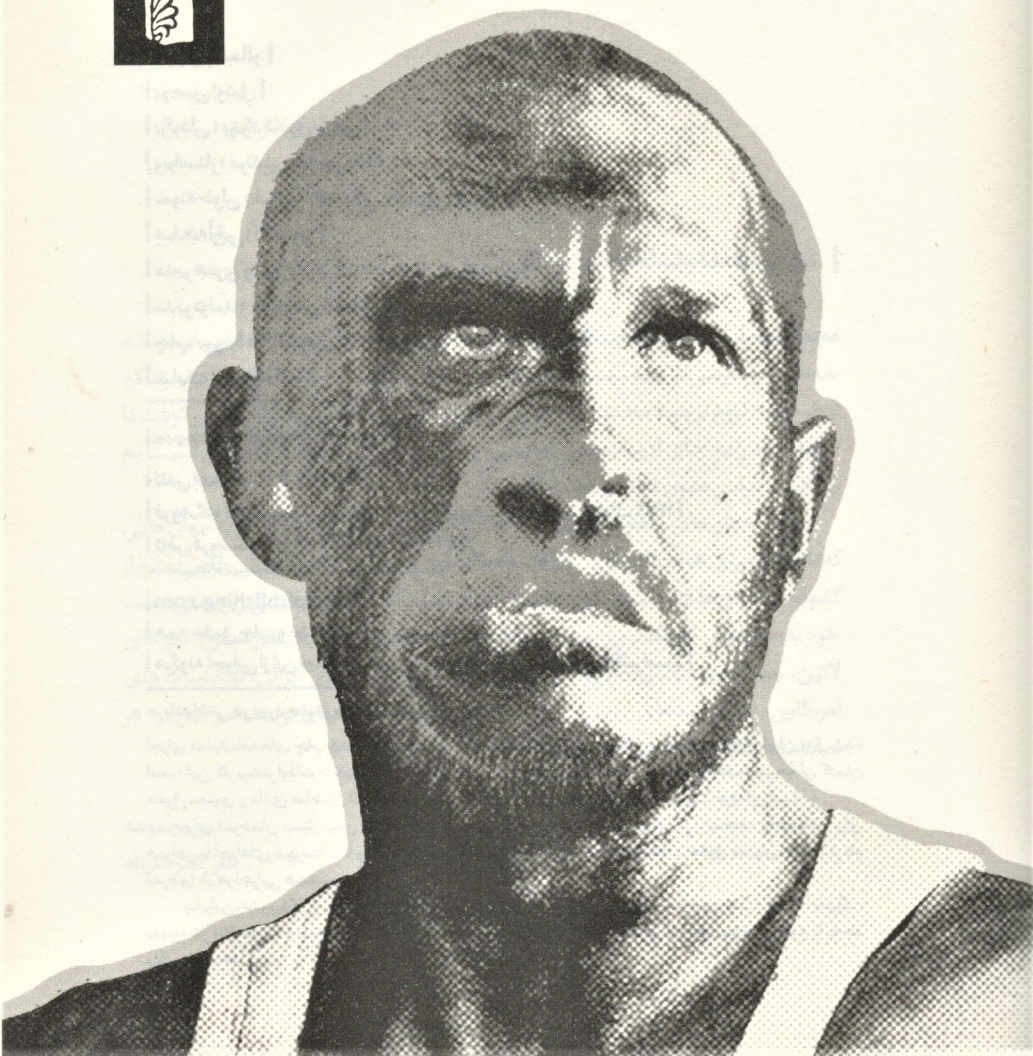

گوریل پشمالو

ایوجین اونیل | بهزاد قادری | نهایشنامه‌های بیدگل: اونیل (۱)

Eugene O'Neill
THE HAIRY APE

داستان زندگی بی‌مانند یوجین اونیل^۱

تا همین سه سال پیش، یوجین اونیل عملاً ناشناخته بود، مگر برای گروه انگشت‌شماری در نیویورک. گروه پراوینس تاون پلی‌بیز^۲ در روستای گرینویچ شهر نیویورک چندتایی از نمایشنامه‌های تک‌پرده‌ای او را در تئاتری موقتی اجرا کرده بود؛ اما در تئاتر اصلی برادوی نیویورک، و بیرون از آن، اونیل حتی نامی نبود که از آن یاد شود.

اما در کمتر از سه سال و با نمایش فراسوی افق (۱۹۱۸)، یکی از نمایشنامه‌های بلندش، اونیل به همگان فهماند که باید باورش کنند که نه تنها حرفی برای گفتن دارد، بلکه روش بیانش هم نو و یگانه است. از آن پس، نام اونیل گرمی‌بخش تمام محافل ادبی نیویورک بوده است.

آن وقت، دو سال پیش، گروه پراوینس تاون پلی‌بیز امپراتور جونز (۱۹۲۰) او را در تئاتری موقتی که در اسپتلی قدیمی برپا کرده بودند، بر صحنه برد. نیمکت‌های چوبی این تئاتر پُر از تماشاگر می‌شد؛ خود نمایشنامه مردم را

۱. این پیشگفتار گزیده‌ای است از مصاحبه‌ی ماری ب. مالت با اونیل در سال ۱۹۲۲ که تمام آن در این کتاب آمده است:

Mullett, Mary B. "The Extraordinary Story of Eugene O'Neill", in *Conversations with Eugene O'Neill*, ed. Mark W. Estrin (Jackson and London: University Press of Mississippi, 1990). 26-37

2. Provincetown Players